

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 24 - prosinec 2003

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

ŠTĚDRÝ DEN

Nikola Janíčková, 4.B

Vánoce jsou svátky klidu,
to už každý ví.
Večer sníme chutnou rybu,
přichystáme cukroví.

Do krmelce za zvířátky,
nesem kaštiny.
V ten den zmizí všechny hádky,
v kostele zní varhany.

Těšíme se na zvoneček,
Ježíška nám oznámí.
Vrhne se pod stromeček,
dárky nás tam omámí.

báseň je z loňské soutěže Vánoční rýmovánky

PÁR SLOV ÚVODEM

Vážení čtenáři,

asi je nám všem jasné, že poslední číslo našeho časopisu v roce 2003 je z větší části zaměřeno vánočně. Podobně jako v minulých letech jsme i na letošní předvánoční období připravili několik akcí, které by vám měly očekávání prázdnin zpříjemnit.

Je tedy opět připravena vánoční diskotéka, proběhne vánoční soutěž tříd, budeme mít školní stromček, a pokud se pod ním objeví nějaké dárky, rozdává je 19. prosince školní ježíšek. Kromě toho je pro vás v tomto čísle připraven i Puclíkův vánoční kvíz, ve kterém můžete získat od redakce některou z hezkých cen. Stačí jen včas vyplnit a odevzdat soutěžní kupón. Kvízu se tentokrát mohou zúčastnit nejen žáci, ale i dospělí.

Máme za sebou další rok. Pro někoho byl možná úspěšný, pro někoho méně, ale to si musí každý z nás zhodnotit sám. Teď nás ale čekají nejkrásnější svátky roku, tak si je něčím nepokažme a prožijme je šťastně a spokojeně.

Krásné Vánoce a šťastný nový rok!

Redakce

**PUCLÍKOVA
ŠUŠKÁRNA**

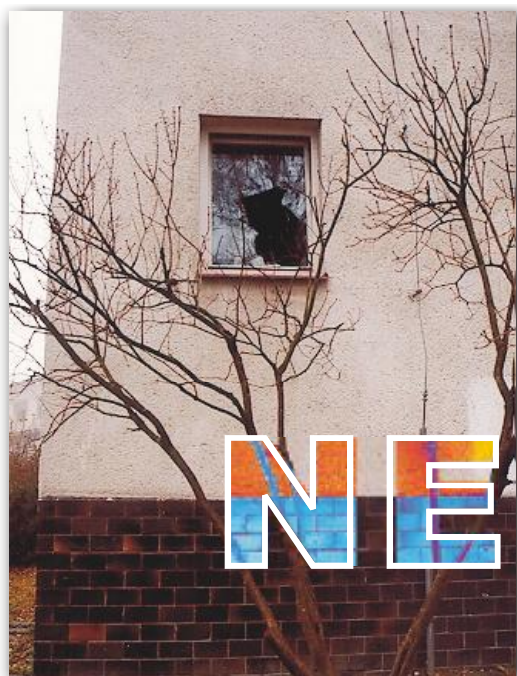
- Šušká se ledacos. Třeba i to, že to letos 5. prosince školní čerti s Mikulášem poněkud přehnali. Je celkem jasné, že když se po chodbách a třídách začnou vedle učitelů a žáků pohybovat andělé, čerti a taky Mikuláš, dostane školní život úplně jiné obrátky. Dalo by se pochopit, že po čertech zůstanou po celé škole stopy od sazů a že v tento den budou mít paní uklízečky trochu více práce. Proč se ale součástí mikulášského dopoledne stane i rozbité okno, poškozené zařízení WC a nakonec ještě zranění jednoho z žáků, který čertům „vypadl z pytle“ a ke kterému musí přijet sanitka s rychlou lékařskou službou, to už se dá pochopit jen stěží. Sečteno a podtrženo – letos se nám Mikuláš opravdu vyvedl a je docela možné, že se s těmito tradičními postavami v příštích letech ve škole už ne-setkáme.

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

• 15. prosince 2003	Puclíkova vánoční diskotéka
• 15.-19. 12. 2003	Modré dny – série akcí s protidrogovým zaměřením
• 19. prosince 2003	Školní ježíšek – Puclíkova dárková služba
• 22. 12. 2003 – 2. 1. 2004	Vánoční prázdniny
• 29. ledna 2004	Filmové představení – Tara – modrý náhrdelník Evropy (2. stupeň)
• 29. ledna 2004	Pololetní vysvědčení
• 30. ledna 2004	Pololetní prázdniny
• 6. února 2004	Poznáváme africkou kulturu – film, beseda, soutěž...

Taky už se vám stalo, že vás někdo přišel navštívit v tu nejnevhodnější dobu? Nebo to byl dokonce někdo, koho byste nejraději vůbec neviděli a absolutně po jeho návštěvě netoužíte? Pokud jste již něco takového zažili, pak víte, co to znamená, když k vám zavítá

NEZVANÝ HOST

Podobnou nezvanou návštěvu měla naše škola, přesněji řečeno její přístavba na Tyršově ulici, v noci z 25. na 26. října 2003. Hosté si malounko popletli denní a noční dobu, takže když přišli na návštěvu, nikdo je nevítal a dokonce jim nikdo ani neotevřel dveře. Tento fakt je ale neodradil od záměru návštěvu uskutečnit, dokonce je velmi pravděpodobné, že z liduprázdné budovy měli opravdovou radost.

Místo klíče použili kámen, místo vstupních dveří záchodové okénko a pak už před nimi byla jen řada zamčených dveří od jednotlivých místností. Naši hosté však měli tak neskonalou chuť si zamčené místnosti prohlédnout, že některé dveře proměnili v hromadu třísek. Těžko říct, jestli měli nakonec ze své návštěvy opravdovou radost a jestli splnila jejich očekávání. Je ale jasné, že škodu, kterou za sebou zanechali, musel někdo zaplatit a že takto vyhozené peníze mohly být použity zcela jinak ve prospěch dětí. Okrádat děti je totiž opravdu odporná zábava.

Držme tedy palce policistům, aby jejich práce byla úspěšná a aby se další nevítané návštěvy naší školy v budoucnu vyhýbaly širokým obloukem.

MIKULÁŠ

u nás i ve světě

Představa Mikuláše jako světce, který v předvečer svého svátku nosí hodným dětem dárky, zkouší je z modliteb a bible, je typická pro katolické země. Dnes se děti a rodičů většinou ptá, zda byly děti v průběhu roku hodné, nezlobily a poslouchaly rodiče, a podle odpovědí je obdaruje mikulášskou nadílkou - ovocem a nejrůznějšími pamlsky.

Mikuláš nenavštěvuje děti sám, doprovází ho **ČERT** s rohy a dlouhým červeným jazykem. Zvířecí podobu mu dodává chlupatý černý kožíšek a další nezbytné čertovské doplňky - ocas, řetěz a metla, kterou vyplácí nezbedné děti. Obávanou rekvizitou zejména u menších dětí je rovněž čertovský pytel, do kterého čerti sbírají zlobivé děti.

Protiváhou čerta je **ANDĚL**, který děti před čertem chrání. Anděl se dětem představuje v bílých šatech, s papírovými křídly a hvězdou na čele. Je ztělesněním dobra a moudrosti. Z celé Mikulášovy družiny je nejméně obávaným členem.

Takhle viděly v loňském roce děti z naší školy Mikuláše a jeho pomocníky přímo ve své třídě

PŮVOD MIKULÁŠSKÉ TRADICE

Odkud se vlastně tradice mikulášské nadílky vzala? Mikulášský kult vznikl ve čtvrtém století a je spojen s postavou biskupa z Myry v Malé Asii.

Biskup si všímal bídy a utrpení mezi chudými lidmi, zejména jej mrzelo, když rodiče prodávali dcery bez věna a vydávali je tak riziku odchodu do nevěstinců. Říká se, že Mikuláš, aby dívky spasil před osudem prostitutek, vyhazoval do jejich příbytku měšce se zlatáky.

Kromě chudých děvčat chránil také námořníky, rybáře, vdovy a děti, jednou dokonce vzkřísil nespravedlivě popravené vojáky.

Před svou smrtí podnikl výpravu do Říma za Svatým otcem a nakrátko pobyl též v jihoitalském přístavu Bari, kde dnes leží jeho ostatky.

Zázraky se děly i po Mikulášově smrti - na jeho hrobu údajně vytryskly dva léčivé prameny.

A jak se slaví Mikuláš ve světě?

Mikuláše s čertem i andělem, jak jej známe my, v jiných evropských městech nepotkáte. To však neznamena, že by děti z Varšavy, Berlína, Vídně či Amsterdamu musely svým kamarádům z Prahy a Bratislavy závidět.

POLSKO Polská dítka dostávají šestého prosince malý dárek, ale hodný děda s plnovousem se jim na vlastní oči ukáže až na Štědrý večer.

NĚMECKO České tradici se více podobá zvyk ze sousedního Německa. V předvečer adventního svátku děti vystaví punčochy za oknem či u krbu a netrpělivě čekají na ranní nadílku. Dopoledne pak Mikuláš obchází školy a školky s venkovským čeledínem Ruprechtem, jenž mu pomáhá s berlou a dárky.

HOLANDSKO Ještě lépe si svátek užívají Nizozemci. Každý rok koncem listopadu připluje do přístavu v Amsterdamu tajemná loď ze Španělska. Z korábu na pevninu vystoupí Sinter Klaas v červeném rouchu a vysoké mitře, nasedne na bílého koně a korzuje městem obklopen malými černoušky v turbanech, kteří dětem rozhazují plné hrsti sladkostí. Podobný rituál se odehrává v každém větším městě. I v Nizozemsku si děti večer nachystají punčochy a botičky a budou doufat, že se jim do rána naplní sladkostmi. Místo našeho Mikuláše do některých rodin zavítá Klaasův černý pomocník Zwarte Piet, který hodné ratolesti odmění dárkem, zlobivé potrestá rákoskou a nadobro ztracené případy odnese v pytlí.

BELGIE V Belgii se skupinky dětí vydávají od domu k domu a za drobný dárek zazpívají lidem koledy podobně jako u nás o Velikonocích.

V ostatních zemích si lidé mikulášskou tradici připomínají až o Štědrém dnu, přičemž laskavého starce všude nazývají trochu jinak. Náš Mikuláš - z řeckého Nikolaus - se v anglosaské oblasti jmenuje Santa Claus, ve Finsku Ukko, ve Francii pere Noël a Švédové mají svého Jultomtena.

Zpracováno podle internetových zdrojů

Vánoce jsou skoro za dveřmi a těžko by se mezi námi našel někdo, kdo by se netěšil na stromeček, dárky a sváteční vánoční atmosféru. Každé malé dítě ví, že Štědrý den je 24. prosince, že v ten den bývá podle tradice k večeři kapr, že se všude hrají a zpívají koledy... Ale víme o Vánocích ještě něco dalšího? Abychom si vaše „vánoční“ vědomosti trochu prověřili, připravili jsme pro vás

Puclíkův vánoční kvíz

Jestli máte chuť, zkuste si odpovědět na následující otázky jen tak pro zábavu, a pokud chcete od redakce získat nějakou hezkou odměnu, odevzdejte řešení kvízu nejpozději do **17. prosince 2003**. Můžete využít redakční schránku u kabinetu výpočetní techniky nebo řešení předat někomu z redakční rady. Soutěžit tentokrát mohou nejenom žáci, ale také učitelé nebo další zaměstnanci školy. Lístky na řešení kvízu jsou přílohou tohoto čísla, nebo si je můžete vyžádat v kabinetu výpočetní techniky u pana učitele Smékala.

1. Podle staré tradice nosí v českých zemích dárky

- a) listonoš
- b) Ježíšek
- c) čáp

2. Vánoce se slaví

- a) jako svátky hojnosti a darů
- b) na památku domnělého narození Ježíše Krista
- c) na památku těch, kteří již nejsou mezi námi

3. Vánoční stromeček se u nás objevil poprvé

- a) za vlády Karla IV., který jej přivezl z Francie
- b) v 19. století, kdy jsme tento zvyk převzali od Němců
- c) někdy v pradávné historii našeho národa, přesně to dnes již nelze zjistit

4. Součástí vánoční výzdoby bývá také jmelí. Co je to za rostlinu?

- a) je to keř, který roste na lesních pasekách
- b) roste v korunách listnatých stromů
- c) pěstuje se na polích, je to zemědělská plodina

5. Podle jednoho ze starých slovanských vánočních zvyků si lidé na Štědrý den namazali tváře medem. Co jim tento zvyk měl zajistit?

- a) že je budou mít příští rok všichni rádi
- b) bohatou úrodu v příštím roce
- c) měl je ochránit před nemocemi a smrtí

6. Adventní doba trvá

- a) 3 týdny
- b) 4 týdny
- c) 5 týdnů

7. Bulharským dětem naděluje dárky

- a) děduška Darček
- b) děda Koleda
- c) babka Marozka

8. K Vánocům neodmyslitelně patří vánočka. Kdy ji mohli lidé poprvé ochutnat?

- a) v období Velkomoravské říše – z této doby pocházejí první nálezy úlomků hliněných forem na pečení vánoček
- b) v 16. století – zde se objevují první zmínky o vánočce
- c) v průběhu 20. století, kdy se začaly v domácnostech používat elektrické trouby na pečení

9. První svátek vánoční připadá na den

- a) 24. prosince
- b) 25. prosince
- c) 26. prosince

10. Zlaté prasátko uvidí o Štědrém večeru podle starého zvyku ten, kdo

- a) celý rok nejedl maso
- b) bude držet celý den půst
- c) bude celý den mlčet

11. Tun Čche Lao-žen je „starý vánoční muž“, který naděluje o Vánocích dárky křesťanům v Číně

- a) je to nesmysl, v Číně nejsou křesťané
- b) je to nesmysl, v Číně se neslaví Vánoce
- c) je to pravda

12. Šupiny z kapra se dávají při štědrovečerní večeři pod talíř

- a) pro ochranu před zlými silami
- b) pro štěstí a aby se nás držely peníze
- c) pro zdraví a dlouhý život

13. Podle zvyku se na Štědrý den lije do studené vody roztavený kov a podle odlitku se usuzuje, co koho v příštím roce čeká. Tím kovem je

- a) cín
- b) olovo
- c) měď

14. Kapr ke štědrovečerní večeři je poměrně moderním vánočním zvykem. Podle původní staročeské tradice se ale ke štědrovečerní večeři

- a) podávalo vepřové maso
- b) podávala pečená husa
- c) nepodávalo maso

15. Trojici Mikuláš, čert a anděl znají

- a) děti v celé Evropě
- b) jen české a slovenské děti
- c) jen děti v Čechách a na Moravě

Vánoce s Puclíkem

Již jsme si v minulých letech zvykli, že předvánoční období bývá na naší škole zpestřeno několika akcemi, které nám všem mají poslední školní dny kalendářního roku zpříjemnit. Ani letošní rok nebude výjimkou, takže se podívejte, co pro vás Puclík připravil.

] TRADIČNÍ VÁNOČNÍ SOUTĚŽ]

Ani v letošním roce jsme si neodpustili vyhlásit vánoční soutěž. Loni jsme soutěžili o co nejdelší vánoční papírový řetěz. Pokud si vzpomínáte, celkový výsledek této soutěže byl skutečně ohromující – podařilo se sestavit řetěz o délce 845 metrů!!!

Letos bude soutěž více kolektivní – nebudou se v ní tedy moci prosadit jednotlivci, i když jednotlivci budou moci hodně ovlivnit kolektivní výsledek. Hodnotit budeme výsledky celé třídy, protože soutěžit se bude

O NEJLÉPE VÁNOČNĚ VYZDOBENOU TŘÍDU

Nechceme stanovovat žádné podmínky soutěže, všechno závisí na vás. Dokonce se letos jednotlivé třídy nemusí do soutěže ani nijak speciálně přihlašovat. Protože víme, že naprostá většina tříd si vánoční výzdobu dělá, rozhodli jsme se, že letos ty nejlépe a nejoriginálněji vyzdobené třídy odměníme.

Redakční rada provede vyhodnocení soutěže **ve čtvrtek 18. prosince 2003** a odměnu za nejlepší výzdobu obdrží celá třída. Je nám jasné, že pokud si třídu vánočně vyzdobíte, nebudou se pravděpodobně na této činnosti podílet úplně všichni, ale je na vás, jak si práci rozdělíte. Bylo by docela nefér, kdyby výzdobu zajistili třeba dva jedinci a odměnu dostali všichni. Odděleně budeme hodnotit třídy prvního a druhého stupně.

] 15.-19. PROSINCE 2003 - ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK]

Stejně jako v loňském roce bude i letos v posledním předvánočním týdnu dominantou přízemí hlavní budovy školní vánoční stromeček. Během tohoto týdne můžete vždy ráno od 7.15 do 7.30 hodin umístit pod stromeček dárky pro své kamarády a spolužáky, kterými jim chcete na Vánoce udělat radost. Na konci týdne pak Puclík zařídí, aby se dárky dostaly do těch správných rukou. Pokud se rozhodnete své dárečky pod stromeček přichystat, nezapomeňte je čitelně označit jménem a třídou toho, pro něhož jsou určeny.

] 15. PROSINCE 2003 - VÁNOČNÍ DISKOTÉKA]

Pondělní odpoledne bude patřit zábavě, legraci, soutěžím a hlavně tanci. V kulturním domě se uskuteční vánoční diskotéka spojená se zábavným programem. Hudbu si jako obvykle „namícháte“ sami podle svého přání – hrát se bude to, co si sami přinesete. Diskotéka pro první stupeň se uskuteční od 13.00 do 15.00 hodin, druhý stupeň přijde na řadu v 15.30 a konec bude záležet na tom, jaká bude atmosféra a zábava.

] 19. PROSINCE 2003 - DÁRKOVÁ SLUŽBA - PUCLÍK & JEŽÍŠEK S. R. O.]

Poslední předvánoční dopoledne bude asi ve všech třídách patřit zábavnému programu, který si připravíte po dohodě se svými třídními učiteli. Pokud se pod školním vánočním stromečkem objeví nějaký dárek, na němž bude napsáno jméno někoho z vaší třídy, navštíví vás v tento den Puclíkova dárková služba a dotyčnému jeho dárek předá. Bude-li co nadělovat, to záleží jen na vás.

ŠKOLNÍ ČASOPIS PUCLÍK

zve
všechny žáky a učitele
na tradiční vánoční

diskotéku se zábavným programem

Kulturní dům v Novém Městě na Moravě
15. prosince 2003

13.00 hod. - 1. stupeň

15.30 hod. - 2. stupeň

Zimní svátky, které vrcholí na Štědrý večer, začínají dobou adventní, jež je vlastně dobou příprav na vánoční svátky. Advent je slovo latinské, které znamená příchod. Doba adventní trvá čtyři neděle, které připomínají čtyři tisíce let, ve kterých lidstvo očekávalo příchod Vykupitele.

Advent

Pro věřící je advent doba pokání a náboženských meditací. Věřící také měli dodržovat v adventní době půst, při kterém namísto masa mohli konzumovat vejce, mléko, sýr a ryby. Půst a pokání předcházely období vánočního blahobytu, nadbytku a veselí. Po posledním adventním svátku začínaly přípravy na oslavy Vánoc - největšího svátku roku, kdy věřící oslavují narození Ježíška.

První adventní svátek – sv. Ondřej

Prvním adventním svátkem byl 30. listopad, den sv. Ondřeje. Tento den jednoho z dvanácti apoštolů býval dnem věštění, který se dnes spíše spojuje se Štědrým dnem. Například na Slezsku lily v tento den dívky olovo. Roztavily je na lžici nad svíčkou a přes klíč, jehož zuby vytvářely kříž, rychle vylily do studené vody. Z tvaru, ve kterém olovo ztuhlo, se usuzovalo na to, jaký jejich příští manžel bude: štíhlý, tlustý, krásný, ošklivý, hrbatý... Ve tvaru olova však dívky hledaly i symboly

ADVENTNÍ VĚNEC

K nejznámějším symbolům předvánočního času patří adventní věnec. Svíčky na něm si zapalují i nevěřící.

A proč se zapalují svíčky? Dny se zkracují, tmy přibývá. Postupné rozžihání svící na adventním věnci symbolizuje, že příchod Krista do života znamená přemožení temnoty a nárůst světla, pokoje a radosti.

Věnec je víc než pouhou okrasou. Zelené větve provoní dům, znamenají život uprostřed odpočívající přírody, kruh vyjadřuje společenství a plameny světlo, které osvětluje každého člověka. Svíce jsou čtyři jako čtyři adventní neděle.

řemesel a usuzovaly na povolání budoucího ženicha. Jinde dívky hledaly podobu budoucího ženicha ve vysekané díře v ledu, kde jim stíny měly prozradit jeho zjev. Jinde děvčata klepávala na dveře kurníku, a pokud se jako první ozval kohout, děvče se mělo v příštím roce vdát. Pokud slepice, dívka měla ještě rok počkat.

Druhý adventní svátek – sv. Barbora

Druhý svátek adventní se slavil 4. prosince na sv. Barboru. Svatá Barbora byla mučednice z dob starověkého pronásledování křesťanů. Barbora byla první z „obchůzkových“ postav. Lidové masky, které obcházely za večera venkovské domy, se však skutečné světici podobaly jen jménem. Byly to ženské masky v bílém šatě s rozpuštěnými vlasy. Byly bíle nalíčené se zelenými věnečky na hlavě, s metličkou k vyplácení dětí, ale i s košíčkem s jablky a ořechy k jejich obdarování. Z Barbory se v některých krajích stala Brůna, Perchta nebo Klibna a někde ji doprovázeli lidé převlečení za kozly, kobyly či čerty. Na sv. Barboru se dodnes řežou třešňové větvičky, které se dají do vázy a rozkvétají kolem Štědrého dne, a tím věští štěstí a naději při hledání životního partnera.

Třetí adventní svátek – sv. Mikuláš

Nejoblíbenějším adventním svátkem byl a stále zůstává sv. Mikuláš, který se slaví 5. prosince. Mikuláš je dnes vlastně jedinou z obchůzkových postav, která nezanikla. Mikuláš se slaví večer 5. prosince. Dnes je svátkem především dětským, neboť Mikuláš nosí dětem nadílku a také připomíná brzký příchod tolik očekávaného Ježíška.

Čtvrtý adventní svátek – sv. Lucie

Posledním adventním svátkem byl 13. prosinec - den svaté Lucie. Dnes je to den zcela běžný, ale v minulosti byl velmi důležitý. Svatá Lucie chránila proti čárům a čarodějnicím. Různorodost lidových zvyků v českých zemích dokládá obchůzková postava s Luciiným jménem. Někde Lucie vystupovala jako bíle zahalená tajemná mlčenlivá bytost maskovaná ve tváři. Tím ztělesňovala strach a hrůzu. Někde měla ještě dlouhý nos či nůž, kterým strašila děti a hrozila, že jim rozpáře břicho. Neklepala na okno jako sv. Barbora, ale přicházela znenadání. Na jiných místech se Lucie ale vyvinula do veselejší podoby, obcházela vesnici převlečená za starou hrbatou ženu s obličejem zakrytým maskou a vařečkou škádlila mládež.

Zpracováno podle internetových zdrojů

TĚŠÍTE SE NA VÁNOCE?

MALÁ VÁNOČNÍ ANKETA

Paní učitelka Gregorová

Na Vánoce se samozřejmě těším. Hlavně se těším na to, že bude klid, a také jsem velice ráda, že jsme všichni pohromadě. K štedrovečerní večeři smažíme řízky. Dárky velice ráda dostávám, ale velice ráda je také dávám.

Pan učitel Jurek

Na Vánoce se určitě těším. Zdobíme stromeček, k večeři máme kapra. A dárky raději dávám (pokud mám z čeho). Vánoce prožívám v klidu.

Paní učitelka Ficová

Na Vánoce se velice těším. Těším se hlavně na to, že naše rodina bude pohromadě, a to nejen manžel a děti, ale že budeme i se všemi příbuznými. Pečeme perníčky, o Štědrém dnu zdobíme stromeček a děláme kapra se salátem.

Paní učitelka Hnízdilová

Na Vánoce se moc těším. Procházíme se, chodíme poslouchat koledy. A mám také jednu zajímavou příhodu se zabíjením kapra, kterého zabíjel můj manžel (nerad ho zabíjel). Kapra nakonec zabil tak, že jeho mozek vyprskl po celé kuchyni (mozek toho kapra). A o Vánocích jsme museli lícit kuchyň. Já jsem svému manželovi poradila, aby kapra zabíjel v kuchyni jako můj tatínek. On se ho potom zeptal, kde zabíjí kapra, a on řekl, že vždy v koupelně. Já potom vypadala hloupě.

Pan učitel Smékal

Těšit se na Vánoce nemohu, protože nemám čas, ale až ho budu mít, určitě se těšit budu. Ke

štedrovečerní večeři máme kapra, ale naše děti ho nejí. Po večeři pouštíme lodičky a rozdáváme si dárky. Dárky raději dávám.

Paní sekretářka Švaříčková

Na Vánoce se samozřejmě těším vždycky, protože jsou spojeny s pohodou, dobrou krmí (která má potom za následek „srážení“ se oblečení – cha, cha), spoustou pohádek v televizi, byť stokrát opakovaných. Pokud je pěkné počasí, je nutné vyvenčení nejen moje, ale i čtyřnohého kamaráda Ronečka.

Zvláštní příhodu nemám, leda jak jsem jednou kamarádce líčila, jak máme obrovský stromeček, který se skoro na výšku nemohl vtěsnat do obývacího, a když jsem ji potom pozvala na návštěvu, tak byl poloviční, protože ho můj táta uřízl (i když byl stromeček plný ozdob a dobrot), a navíc jsem to od něj vůbec nečekala, neboť on není nijak zvlášť zručný. Na co se jediné netěším, je to, že až přijdeme po prázdninách, tak budeme zase o rok starší.

Paní učitelka Fousková

Vánoční svátky mám moc ráda. Jsou pro mne spojeny s pohodou a klidem. i přípravu na Vánoce prožíváme celkem v klidu, protože si rozdělíme úklid i pečení cukroví. Celá rodina se snaží připravit Štědrý den sváteční a pohodový.

U stromečku zpíváme koledy a kluci se nemožou dočkat, až začnou rozbalovat vánoční dárky.

Chtěla bych popřát všem čtenářům Puclíku krásné a voňavé Vánoce se spoustou dárků a také sněhovou nadílku, aby si užili té pravé zimy ve dnech vánočních prázdnin.

Anketu připravila Iveta Jurovatá a Lucie Uhlířová, 8.C

Jak připravujeme Vánoce

Hurá, Vánoce jsou za dveřmi. Každý den mrzne, ale také chumelí a všude je hodně sněhu, to se mi moc líbí. S bratrem stavíme na naší velké zahradě sněhuláky a zvířátka ze zoologické zahrady.

Ale samozřejmě že neděláme jenom tohle, v zimě se dá dělat spousta jiných a zajímavých věcí, takže třeba lyžujeme, sáňkujeme, bobujeme, bruslíme a děláme prostě všechno, co se dá v zimě dělat. Ovšem nejvíc se nám líbí pořádná koulovačka. Teď je ten správný čas nachystat se na vánoční svátky.

Napíši na papír, co si přeji od Ježíška, potom ten papír hezky vybarvím nebo nějak jinak upravím, zalepím do

obálky, zabalím do igelitového sáčku a dám ho na okno. Tam ho zatěžkám kamínky, aby ho neodfoukl vítr.

Největším problémem pro mě je nakupovat vánoční dárky, proto si to snažím co nejvíc usnadnit. Usnadňuji si to tím, že si udělám takový seznam, na kterém je, co komu koupím nebo vyrobím. Pak už se stačí jen vypravit do města na nákupy. Když mám všechny dárky nakoupené a vyrobené, pěkně je zabalím do balícího papíru a pečlivě uschovám tak, aby je nikdo nenašel.

Také musíme napéct nějaké cukroví, protože Vánoce bez cukroví už snad ani nemůžou být. Existuje mnoho různých, krásných a dobrých druhů cukroví. Například kokosky, rohlíčky, slepovaná kolečka a samozřejmě mnoho dalších. Ale na Vánoce nesmí nikdy chybět zdobené perníčky. Podle mě je to nejlepší cukroví.

Musíme také provést předvánoční úklid, kterým se zabývá celá rodina. Takže uklidit si zásuvky, porovnat věci v poličkách, atd... Samozřejmě to není nic záživného.

Adventní věnec. Čtyři týdny do Vánoc. Jistě, ani ten nesmí chybět na jídelním stole. Dělají se různými technikami, ale mně se nejvíc líbí takové přírodní a obyčejnější.

Vánoce se blíží. Na Štědrý den ještě pouklízím a dívám se na pohádky v televizi nebo mamce pomáhám s posledními přípravami na večer. Rovnám cukroví na tácky a těším se, až bude večer. Z mé skrýše, kde jsem měla schované dárky, jsem je vyndala, poskládala na postel se vzkazem pro Ježíška, aby k těm svým dárkům přidal ještě ty mé. Ještě naaranžovat jídelní stůl a můžeme jít celá rodina pěšky do města na troubení. Na náměstí před kostelem se potkáme s pár známými, navzájem si popřejeme pěkné vánoční svátky, a až si poslechneme koledy, jdeme domů se konečně navečeřet. Převlékli jsme se a společně celá rodina usedáme za náš jídelní stůl. Na večeři je jako vždy kapr. Navečeříme se a jdeme ke stromečku. Rozbalujeme dárky a z každého máme velkou radost. Potom už jsme ospalí a taky už to je trochu únavné, ale ty přípravy za to určitě stály...

Petra Srnská, 7.C

SETKÁNÍ S VLASTOU ŠVEJDOVOU

ILUSTRÁTORKA DĚTSKÝCH KNIH BESEDOVALA S ŽÁKY NAŠÍ ŠKOLY

Chtěli bychom poděkovat paní Vlastě Švejdové za setkání s ní ve čtvrtek 20. 11. 2003. Zpočátku jsme se těšili především na to, že nebudeme psát písemku z angličtiny a němčiny. Zároveň jsme byli zvědaví, co nás čeká.

Předstoupila před nás sympatická paní, kterou nám představila paní učitelka Kučerová. Dozvěděli jsme se, že je ilustrátorka dětských knížek. Ilustrovala jich asi osmdesát. Pak následovalo poutavé vyprávění o její profesi. Protože jsme byli zvědaví, odpovídala nám na naše dotazy. Dozvěděli jsme se, že hodně cestuje a vystavuje. Mohli jsme si prohlédnout některé knihy.

Nejvíce nás ale upoutalo vyprávění o Finsku, kde se opravdu nekrade. Paní Švejdová umí několik jazyků, mluvila na nás makedonsky, bulharsky a také italsky. Nakonec jsme ji předali květinu.

Žáci 7.D

ÚSPĚCH V PROTIDROGOVÉ SOUTĚŽI

ÚSPĚŠNÍ ŽÁCI NAŠÍ ŠKOLY PŘEVZALI V PRAZE ODMĚNY ZA SVOJI PRÁCI

V pátek 14. 11. 2003 se tři žáci naší školy zúčastnili slavnostního předávání cen v Praze na Výstavišti. Jednalo se o ocenění v celostátním kole protidrogové soutěže, které se naše škola zúčastnila na konci loňského školního roku.

Vyhodnocení proběhlo za účasti místopředsedy senátu pana Přemysla Sobotky, senátora pana Vladimíra Železného, radního Igora Němce a ředitele protidrogové centrály Jiřího Komorouse. Celou akci organizovalo sdružení Rodiče proti drogám a samotné vyhodnocení bylo rozděleno do dvou částí.

V první části byli ocenění jednotlivci z obou kategorií rozděleni podle věku. Tady dosáhl velmi pěkného **druhého místa Vojta**

Pálka z 9.C v literární soutěži v kategorii čtrnáctiletých. Jako cenu si odnesl diplom, encyklopedii a hodinky.

Po této první části následovalo vystoupení Martina Maxy a poté se dočkali ocenění i ostatní - obdrželi tzv. cenu „Sympatie“. Jednalo se o **Veroniku Polanskou z 9.C** a **Lucii Poláčkovou ze 7.B**, které si odnesly taktéž encyklopedii a poukaz do Mc Donalda. Obě dívky soutěžily ve výtvarné soutěži.

Následoval koncert slovenské skupiny The Backwards, což jsou takoví slovenští Beatles. Po ukončení slavnostního předání cen si výherci prošli areál Výstaviště, spatřili Křížikovu fontánu, divadlo Spirála a Goja Music

Hall, kde se v současnosti hrají známé muzikály. Cestou k metru míjeli známou T-Mobile arénu. Metro je dovezlo na Václavské náměstí, odkud prošli na Staroměstské náměstí. Zde mimo jiné viděli zlatý poledník v dlažbě Staroměstského náměstí a právě postavený vánoční smrk. Odtud už jejich kroky mířily na hlavní nádraží a cestou „projedli“ svoji výhru u Mc Donalda.

Výherci jistě prožili pěkný a vzhledem k tomu, že soutěž bude pokračovat i v příštím roce již sedmým ročníkem, máte možnost se ji zúčastnit i vy a dostat se mezi oceněné. Všem výhercům dodatečně blahopřejeme.

Mgr. Pavlína Poláčková

slohové práce 8.C

Hraje v našem životě velmi důležitou roli. Musí odolávat nepříznivému počasí i vahám obézních lidí. Za dlouhých nocí je sama a je jí smutno, protože už si zvykla na něčí stálou přítomnost. Každá lavička je jiná. Ty nové, natřené, neopotrebované a krásné se vysmívají těm starým, ošoupaným a počmáraným. Přitom ještě ani netuší, že je pravděpodobně postihne stejný osud. Lavičky nám nabízejí svoji pomoc, když jsme unavení a bolí nás nohy, nebo když prostě jen někdo chce obdivovat krásy parku.

Markéta Bílková, 8.C

Na první pohled obyčejná věc, obyčejné slovo. Kolik tajemství, kolik lidských osudů však ukrývá? Je to němý svědek lidských setkání i rozchodů. Někdy ukrytá ve stínu stromů, jindy vystavující se paprskům slunce, ale vždy připravena splnit svůj úkol. Tak jak je nemyslitelný park bez lavičky, tak je nemyslitelná lavička bez lidí.

Kateřina Nečasová, 8.C

Stojíš tu osamocená mezi stromy v parku. Je hnědá a poškrábaná, však ji lidi už nepoužívají. Je to lavička a nemá si s kým povídat. Jediné, co vidí, jsou královny tohoto parku a malí panáčci, kteří okolo chodívají. Je tu už několik roků, je hodně stará a přežila spoustu zim a lét. Každá vteřina jí je dlouhá. Její obrovské přání je být jako nová, aby si jí všímali aspoň trochu ty lidičky, co vidí každou chvíli. Přežívá dny a noci, kruté deště a perná počasí. Však jeden den si starosta tohoto města na ni vzpomene a nechá ji opravit, aby i ona měla lepší život. Vy si teď jistě myslíte, že lavička není živá věc, ale když chcete pomoci takové věci, můžete ji klidně i oživit.

Andrea Pollaková, 8.C

Lavička k nám promlouvá. Sednu si a hned mi vypráví příběhy staré, nové, přesto vždy zajímavé. Někdy vypráví o stromech, které shodily svůj barevný šat a pokryla je pořádně bílá peřina. Jindy o tom, jak jí nějaká dívka vryla srdíčko. Pro koho neví, ale prý to bylo z lásky. Trochu ji to zabolelo. Když v parku není ani živáčka, je smutná. Je jí veselo, když jdou děti domů a všude je smích. Když na ni ukápnou zmrzlina, pořádně to zastudí a zůstane flíček. Je jí do breku, nakonec utře slzičku a čeká, kdo přijde dál. Vypráví i o dešti. Kapky na ni tiše dopadají a kolem se tvoří kaluže jako malé rybníčky, v kterých se předhánějí lístečky, kdo bude jako první u kraje. Když se na večer smráká, přemýšlí o celém dni a potichu si brouká písničku.

Veronika Horňasová, 8.C

Lavička v parku, která má barvu jako bláto po dešti, si teskní mezi dvěma krásně rozkvetlými stromy a říká si: „Kéž bych tu měla hezčí barvu a kéž bych tu měla nějaké kamarády.“ Když to slyšely ty dva stromy, velice ji litovaly a strašně jí chtěly pomoci, ale nevěděly jak. Tak ji alespoň utěšovaly: „Nebuď smutná, nám se taky nelíbí, když na nás lezou děti a otrhávají nám naše lístečky, které se na podzim změní v krásnou paletu barev.“ Ale lavička jim na to odpovídala: „Jak bych neměla být smutná, když mě děti posprejovaly a napsaly na mě ošklivé nápisy a nikdo mě nenatře.“ „Uvidíš, že někdo brzy přijde a krásně tě natře na nejkrásnější barvu a budou tě obdivovat všechny jiné lavičky v tomto parku.“

A bylo to tak. Během dne sem přišel muž a přetřel její železnou část na modro a dřevěnou část na krásnou a výraznou hnědou barvu. Všechny lavičky jí záviděly, a tak pověděla stromům: „Děkuji vám za podporu, milé stromy.“ „Nemáš zač, vždyť jsme tvoji kamarádi.“ A od té doby si vždy spolu krásně povídaly, a pokud ji nikdo nerozbil, tak tam stojí ještě teď.

Anna Kuběnová, 8.C

LAVIČKA V PARKU

V nepřístupné korunní místnosti nad svatováclavskou kaplí v Chrámu svatého Víta na Pražském hradě je uložen a střežen náš nejcennější poklad.

Jejich hodnotu nelze ani v penězích vyjádřit. Nespočívá však jen ve zlatě, perlách a drahekamech. Korunovační klenoty se staly i vzácným symbolem české státnosti. Vystavovány bývají jen při zcela mimořádných příležitostech. Proto se jen málokomu poštěstí, aby si je mohl prohlédnout. Kopie korunovačních klenotů – vystavené trvale v Lobkovickém paláci na Pražském hradě – jsou však nanejvýš věrné, od originálů na pohled k nerozeznání.

Koruna, jablko a žezlo

Královská koruna, jablko a žezlo – to jsou hlavní symboly nejvyšší světské hodnosti a moci králů. Proto jsou i základními částmi korunovačních klenotů. Svatováclavská koruna z roku 1346 se stala dědičnou českou korunou. Od 14. do 19. století jí bylo korunováno 22 českých panovníků. Korunovace všech českých králů se bez výjimky konala na Pražském hradě v Chrámu sv. Víta.

Ve 20. století byly české královské korunovační klenoty vystaveny sedmkrát, a to v letech 1926, 1945, 1955, 1958, 1968, 1975 a 1978.

Osmé vystavení korunovačních klenotů ve 20. století je spojeno se vznikem nového českého státu, České republiky, v roce 1993.

Počátky symbolů

Počátky těchto symbolů musíme hledat v dávných dobách. Tvar i význam koruny jako nejvyššího odznaku světské moci souvisí s vínkem, který od pradávna zdobil hlavy vítězů. Skutečný věnec postupně nahrazovala stále skvělejší zlatnická díla – členky nebo koruny. Křesťanské náboženství vysvětlovalo význam tohoto symbolu jeho sepetím s korunou Kristovou. Od 13. století panovníci toužili zasadit do své koruny trny z domnělé Kristovy koruny, kterou přinesli do Evropy křižáci.

Od počátku starověku byla symbolem moci a vlády hůl nebo tyč, později žezlo v ruce panovníka. Koule představovala Řekům kosmos – vesmír, Římanům světovou vládu císařů. Od 4. století bývala nahoře ozdobená křížem. Středověcí panovníci, kteří ji při slavnostních obřadech drželi v ruce, tím obrazně vyjadřovali, že jsou zástupci Boha na zemi.

Koruna

Svatováclavská koruna, vytvořená podle přání a příkazu Karla IV., je základní a nejvýznamnější součást korunovačních klenotů. Svým tvarem navazuje na předcházející koruny Přemyslovců i králů francouzských. Její členka zdobená liliemi se skládá ze čtyř ozdobně spojených dílů, které napříč zpevňují dva vyklenuté oblouky. Na vrcholu koruny, kde se oblouky kříží, je umístěn zlatý křížek se safírovou kamejí, drahokamem zdobeným rytinou. I s křížkem je koruna vysoká 19 cm, v průměru má rovněž 19 cm a každý ze čtyř dílů členky měří 14,5 cm.

Hmotnost koruny je skoro dva a půl kilogramu, přesně 2358 gramů. Z toho tři čtvrtě kila připadá na perly a drahokamy, všechno ostatní je dvaadvacetikarátové zlato. Korunu zdobí 20 perel a 96 drahokamů. Smaragdy, safíry, spinely a jeden rubín. Znalci drahých kamenů oceňují hlavně safíry. Na svatováclavské koruně je jich devatenáct a šest z nich patří mezi deset největších safírů na světě.

Žezlo

Královské žezlo z dnešního souboru korunovačních klenotů vytvořili mistři uměleckého řemesla v pozdější době - v 16. století. Je z osmnáctikarátového zlata zdobené smaltem a cizelováním a posázeno spinely, safíry a perlami. Jeho délka je 676 mm a hmotnost 1013 gramů.

Jablko

Královské jablko – ze stejné doby jako žezlo – je také zlaté a skládá se ze dvou polokoulí s plastickými tepanými obrazy. Křížek na vrcholu jablka zdobí smalt, perly a drahokamy. Výška jablka je 231 mm a hmotnost 762 gramů.

Další předměty

Kromě královské koruny, žezla a jablka při korunovacích sloužily i další symbolické předměty. Některé z nich se dochovaly a jsou uloženy odděleně od základních korunovačních klenotů mezi poklady Svatovítské katedrály:

- **Korunovační meč** z doby Karla IV. se nazývá také svatováclavský. Do zlatého křížku v jeho čepeli byl údajně vložen ostatek sv. Václava. Meč s čepelí broušenou po obou stranách je 935 mm dlouhý.
- **Korunovační kříž**, rovněž z doby Karla IV., nebyl původně součástí korunovačních klenotů. Sloužil jako kříž ostatkový.

Uložení klenotů

Podle příkazů Karla IV. měla být nová koruna uložena ve Svatovítské katedrále. Už první Karlův nástupce, jeho syn Václav IV., dal ale korunovační klenoty převézt na hrad Karlštejn, kde měly být v neklidných dobách chráněny. Od těch dob se uložení několikrát změnilo.

Již v revolučních dnech roku 1420 se dědičné koruny zmocnil druhý Karlův syn, uherský král Zikmund, a vyvezl ji spolu s dalšími poklady království ze země. A aby se v roce 1436 mohl vrátit do Čech jako král, musel vrátit i královskou korunu. Byla uložena opět na Karlštejně v kapli sv. Kříže. Zde zůstala spolu s dalšími částmi korunovačních klenotů.

Bouřlivé 17. století hned na počátku s povstáním českých stavů přineslo dramatický osud i korunovačním klenotům. Místo uložení změnilo mnohokrát. Na čas se ocitly opět ve Svatovítském chrámu, pak na Staroměstské radnici. V dobách ohrožení Prahy našly úkryt i v Českých Budějovicích. Trvalejší místo jim určil panovnický rod Habsburků ve Vídni, kde zůstaly až do konce 18. století.

V roce 1791 král Leopold II. vyhověl žádostem českých stavů o vrácení klenotů do Prahy. Byly uloženy opět v Chrámu sv. Víta, tentokrát v korunním archivu za Svatováclavskou kaplí, za železnými dveřmi s pěti zámky.

V dalším století opustily klenoty Prahu už jen nakrátko. Za prusko – rakouské války se znovu ocitly ve Vídni. Jejich poslední návrat byl však triumfální.

Dodnes jsou uloženy v korunní komoře ve Svatovítské katedrále.

Podle propagačních materiálů zpracovala Iveta Jurovatá, 8. C

Třetí týden v říjnu. Pro někoho docela obyčejný, ničím nezajímavý týden. 5., 4. a 3. třídy se ale mohou ozvat: „Pro nás ne!“ Týden, kdy se naše třídy vystřídaly na dopravním hřišti ve Žďáru nad Sázavou. Řekne se dopravní hřiště, ale koho by napadlo, že k němu patří tak jako ve škole učebna! Když učebna, tak také učitelka. Paní instruktorka vyprávěla o různých dopravních situacích, které nás mohou potkat. Představovala dopravní značky, situace na křižovatce, uvedla i ukázkou filmu o Aničce a v neposlední řadě udělala to, co většina nečekala. Ano, nemýlíte se, zadala testy. Tam jsme se měli prokázat, co víme, co jsme si z výkladu zapamatovali.

JAK JSME JELI NA DOPRAVNÍ HŘIŠTĚ

Jedna věc je mluvit a druhá věc je konat. Jinými slovy - těžko na cvičišti, lehký na bojišti. Z učebny jsme přecházeli na dopravní hřiště. Část tvořila chodce, část dostala kola a helmy a na chvíli se z nás stali cyklisté. Myslím si, že by pro mnohé z nás zmíněné přísloví mělo spíš znít – těžko na cvičišti, těžko na bojišti. Velké problémy měli zejména chodci. Rozeznat barvy na semaforu nebo přejít na přechodu tak, aby cestou neporazili několik dalších chodců. Všichni ale přesto přežili na cvičišti i na bojišti. Každý s jinak čistým štítem. Všichni věříme tomu, že učit se být dobrým chodcem i dobrým cyklistou může zachránit náš život.

Mgr. Markéta Šebková

A jaké jsou zážitky dětí?

Jeli jsme do Žďáru nad Sázavou na dopravní hřiště s 3.A. Byli jsme v učebně, a tam jsme psali test. Pak nám Anička ukázala, jak se máme chovat na silnici. Šli jsme do garáže, a tam byly kola a koloběžky. Chvilí jsme byli chodci a jindy jsme jezdili na kolech. Potom jsme se rozloučili a jeli jsme domů do Nového Města na Moravě.

Šárka, Tereška, Mirka, Andrea, 3.B

17. října v pátek jsme byli na dopravním hřišti. Dopravní hřiště je ve Žďáře nad Sázavou. Seznámili jsme se s paní učitelkou, která nás vzala do učebny a učila nás. Pustila nám kazetu, jak se máme chovat na silnici. Když jsme se dodívali na kazetu, psali jsme test. Pak jsme šli ven a nasvačili jsme se. Pak přišla paní učitelka a rozdala nám kola a helmy. Jezdili jsme na hřišti a pak jsme se vyměnili. A potom jsme dělali

chodce. A pak jsme jeli domů autobusem.

Kája, Renata, Nikola, 3.B

Byli jsme na dopravním hřišti s 3.A ve Žďáře nad Sázavou. Šli jsme do učebny a tam nám paní učitelka ukázala, co máme dělat na silnici a na dopravním hřišti. Pak nám pustila Aničku, a až to skončilo, šli jsme se nasvačit. Pak jsme šli na dopravní hřiště.

Tom, Lubor, Vojtěch, Kája B., 3.B

EXKURZE 5. ROČNÍKU DO BRNA

V pátek 24. října 2003 absolvovali žáci 5. ročníku naší školy exkurzi do Brna. V Moravském zemském muzeu zhlédli stálou expozici v oboru mineralogie a geologie. Porovnávali strukturu, barvu a velikost jednotlivých hornin i nerostů vytěžených na území naší republiky. Poté nahlédli do pravěku a dávných moří s trilobity.

Ve hvězdárně Mikuláše Koperníka měli pro žáky připraven program nazvaný „**Výprava na Měsíc**“, který vychází z učiva přírodovědy. Žáci v kopuli planetária užasle sledovali stmívání oblohy s postupným vynořením hvězd a souhvězdí, zopakovali si fáze měsíce a nechali se jako kosmickou raketou přenést na povrch Měsíce.

Mgr. Martina Drimlová

V pátek 24. října 2003 jsme jeli na exkurzi do planetária v Brně. Sešli jsme se u kulturního domu v 7.30 hodin. Jely všechny páté třídy, a proto musely být dva autobusy.

Cesta byla celkem nudná, buď jsem spala, nebo četla knížku. Konečně jsme dorazili do Brna. Museli jsme nejdříve dojít na Zelný trh, kde je budova Moravského zemského muzea. Vešli jsem do budovy. Nejdříve jsme si odložili bundy a batohy, potom začala prohlídka nerostů a hornin. Tam se mi líbilo nejvíce, protože mě zajímají nerosty. Potom přišly na řadu vykopávky zbraní.

Exkurze pokračovala u Kraví hory, kam nás dovezl autobus. Tenhle docela velký kopec jsme zvládli bez problémů. Nahore jsme se konečně dočkali! Usadili jsme se ve velkém sále, uslyšeli jsme hudbu a v tom okamžiku zhaslo světlo. Podívala jsem se nahoru a tam byly tisíce hvězd! Vypadalo to, jako kdyby venku nebyl den - prostě nádhera! Hledali jsme souhvězdí např. Orion, Velký a Malý vůz, Andromedu. Potom jsme podnikli cestu na Měsíc. Moc se mi tam líbilo.

Pak už jsme jen sešli z kopce dolů, tam nás čekal autobus a jelo se domů.

Petra Marshallová, 5.B

UHODNETE POHÁDKOVOU POSTAVU?

3.8 PRO VÁS PŘIPRAVILA POHÁDKOVÉ HÁDANKY

NAŠE POHÁDKOVÁ POSTAVA JE BROUK. JE ČERNÝ A ČTEME SI O NĚM. PRODALI HO DO CIZINY. DĚTI HO MAJÍ RÁDY A BYL VE VEČERNÍČKU. ZAMILOVAL SE DO BERUŠKY. JE PRACOVITÝ A HODNÝ. BYDLÍ V MRAVENIŠTI.

ANDREA, TEREZA, MIRKA, KAROLÍNA B.

NAŠE POHÁDKOVÁ BYTOST JE HOLČIČKA. MÁ ČERVENÝ ČEPEČEK A ŠLA ZE BABIČKOU. MĚLA KOŠÍČEK A V NĚM BÁBOVKU A VÍNO. POTKALA CESTOU VLKA.

ALŽBĚTA, LUCKA, LUKÁŠ, LUBOR

NAŠE POHÁDKOVÁ BYTOST JE OSOBA. MÁ SVŮJ LES A ZAHRÁDKU. ŽIJE V KRKONOŠÍCH. DĚLÁ SI LEGRACI Z TRAUTENBERKA. CHODÍ S HOLÍ A KOUŘÍ FAJFKU.

KAROLÍNA P., NIKOLA, MARIE, DENISA

NAŠE POHÁDKOVÁ BYTOST JE ZVÍŘE. KAŽDÝ DEN JE VĚTŠÍ A VĚTŠÍ. MĚL KAMARÁDKU ÁJU. PŘESTAL RŮST PO SUDU PIVA. MĚL RÁD ŠPEKÁČKY.

ŠÁRKA, PETRA, RENATA, LADA

NAŠE POHÁDKOVÁ BYTOST JE OSOBA. ŽIJE V ŘÁHOLCI. MÁ DVĚ BAMBITKY A JE LOUPEŽNÍK. DŘÍV BYL ŠVEC. MÁ SYNA CIPIŠKA A ŽENU MANKU. ŠIL BOTY VE MĚSTĚ JIČÍNĚ.

TOMÁŠ, ZDENĚK, JIŘÍ Š., VOJTĚCH

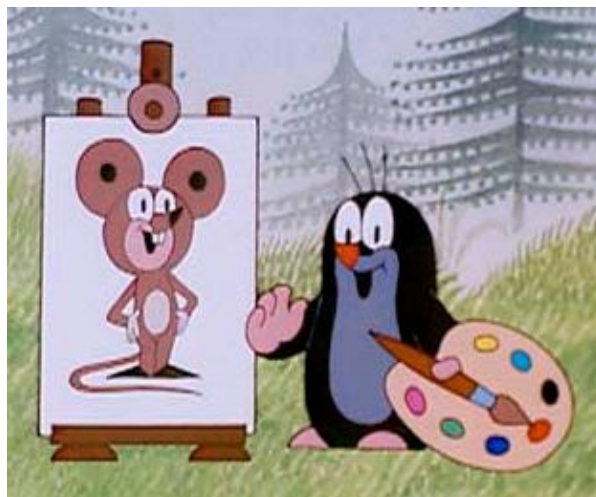
NAŠE POHÁDKOVÁ BYTOST JE SKŘÍTEK. BYDLÍ V MALÉ CHALOUPE. MÁ TŘI VLÁSKY. MÁ ZELENOU BARVU. BYDLÍ U STUDÁNKY, U KTERÉ JE MLHA, ŽE BY SE DALA KRÁJET.

JIŘÍ Č., FILIP, MARCEL, ROBERT

NAŠE POHÁDKOVÁ BYTOST ŽIJE V ZEMI. CHCE MÍT MODRÉ KALHOTKY. RÁD DĚLÁ HROMÁDKY. JEHO KAMARÁDI JSOU MYŠ-

KA, ZAJÍC, JEŽEK, ŽABKY A PTÁČKOVÉ. RÁD SI S NIMI HRAJE.

PATRIK, ONDRA, MARTIN, DAVID

DRÁTKOVÁNÍ S BARBOROU

V pondělí 8. prosince 2003 se uskutečnilo pro žáky prvního stupně „Drátkování s Barborou“. Úderem půl druhé se otevřely dveře přístavby a dychtivé děti se vrhly do školy. Na chodbě je přivítaly dvě bílé oděné Barborky a atmosféru blížících se Vánoc dokreslovaly vánoční melodie linoucí se z magnetofonu.

Třída 3.A a 2.B se proměnily v dílničky, kde si všichni mohli vyrobit vánoční ozdobičky z drátků barevných, ale i zlatého. Každý vyráběl ostošest a drátků rychle ubývalo. Ve třičtvrtě na tři už nebyl ani kousíček, a kdo tedy přišel později, měl zkrátka smůlu. Spotřebovalo se asi 300 m drátků.

Poté, co si každý něco vyrobil, odcházel domů a jednu ozdobu pověsil na připravený vánoční stromek na chodbě. Na cestu ještě dostal od Barborky bonbón a letáček, na kterém byly veškeré informace o svátku sv. Barbory. Akce se zúčastnilo asi 70 dětí.

Mgr. Pavlína Poláčková

Šťastné a radostné Vánoce

a mnoho úspěchů v roce 2004

Vám přeje redakce časopisu Puclík

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 24 – prosinec 2003

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková

Ivana Mašterová, Pavla Novotná, Pavel Michal, Jan Svoboda

Gabriela Buchtová, Anna Kuběnová, Iveta Jurovátá, Lucie Uhlířová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmmn.cz>

Číslo 24 vyšlo 9. prosince 2003 v nákladu 35 výtisků